

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

březen 2021

Starobylá tradice Postní almužna pomáhá i v současnosti. Lidé se zapojují tak, že si odříkají své požitky či neřesti a za to, co si odřeknou, vloží finanční příspěvek do postní krabičky - tzv. postničky. Peníze potom Charity s farnostmi rozdělí mezi ty, kteří jsou v nouzi. Nejčastěji se jedná o matky samoživitelky, rodiny v tíživé situaci, seniory, lidi s handicapem či lidi bez domova.

obsah

Duchovní slovo:

Duchovní slovo.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Růže za obětavou práci.....2

Postní almužna.....3

Charita ČR:

Rok s covidem.....3

Zastavme exekuční nevolnictví.....4

Sociální práci není vidět.....4

Zprávy z Charit:

Bystřice p.H., Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc,
Otrokovice, Přerov, Šternberk, Uherský Brod, Valašské Meziříčí,
Vsetín, Zlín.....5

Humanitární pomoc:

Haiti má dva prezidenty.....18

Dětský domov v Bortnykách.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

v minulém čísle jsem se zmínil o tom, že letos slavíme rok sv. Josefa. Jeho svátek jsme před nedávnem oslavili a také popřáli všem Josefům v našem okolí. Dodatečně také přeji všem Josefům na Charitách, i manželům charitních pracovníků.

V evangeliích není zaznamenána ani jedna věta, ba ani jedno slovo tohoto světce. On nemluví, ale jedná, ať už jde o přijetí Panny Marie poté, co počala z Ducha sv., vyhledání a úpravy jeskyně pro narození Ježíška, útěku do Egypta a zabezpečení rodiny při tamním pobytu, atd.

V dokumentu Patris corde (otcovským srdcem) píše papež František: „V našem životě často dochází k událostem, jejichž smysl nechápeme. Naše první reakce bývá zklamání a vzpoura. Josef nechává svoje úsudky stranou, aby dal prostor tomu, co se děje, jakkoli to vypadá tajemně, přijímá to, přebírá do své zodpovědnosti a smiřuje se se svým životním údělem. Pokud nepřijmeme svůj životní úděl, nedokážeme kráčet dál, protože budeme vždycky v zajetí svých očekávání a následných zklamání.“

Duchovní život, který nám představuje Josef, není cestou, která vysvětluje, ale cestou, která přijímá. Pouze na základě tohoto přijetí, tohoto smíření je možné vytušit také velkolepost dějin a jejich hlubší smysl.

Josef neupadá do trpné rezignace, nýbrž odvážně a statečně se nasazuje. Přijetí je způsob, kterým se v našem životě projevuje dar statečnosti, pocházející od Ducha svatého. Jedině Pán nás může obdarovat silou přijímat život takový, jaký je, a dávat prostor také rozporným, nečekaným a neútešným stránkám existence.

Opět se vrací křesťanský realismus, který nezahazuje nic z toho, co je. Skutečnost ve svojí tajemné nezvratnosti a složitosti je nositelkou smyslu existence v jejích světlých i stinných stránkách. Proto apoštol Pavel píše: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28). A svatý Augustin dodává: „I to co se nazývá zlem.“ V této plné perspektivě dává víra smysl každé události, veselé i smutné.

Daleko ať je od nás, myslet si, že věřit znamená nacházet snadno útěšná řešení. Víra, kterou nás učí Kristus, je ta, kterou vidíme u svatého Josefa, který nehledal zkratky, nýbrž otevřeně čelil tomu, co jej potkávalo a přijímal za to odpovědnost.

Josef nás svým přijímáním zve, abychom přijímali druhé, bez vylučování, takové, jakými jsou, a měli náklonnost ke slabým, protože Bůh volí to, co je slabé (srov. 1 Kor 1,27), je „otec sirotků, ochránce vdov a přikazuje milovat cizince“.

K Velikonocům přijměte do potměšilé doby, kterou prožíváme, moje přání paprsku světla:

Mnozí ho spatří, mnozí tuší,

a mnoho vyvolených duší

už hmatá světlo jeho stop.

A přátelé a nepřátelé

šeptají kradmo, rozechvěle

On vstal! On vstal! Je prázdný hrob!

(Úryvek z díla Popelka Nazaretská – Václav Renč)

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Růže za obětavou práci

V Arcibiskupském paláci se v pátek 5. března děkovalo zdravotním sestřičkám, pečovatelkám Charit, nemocničním kaplankám a pastoračním asistentkám za obětavou práci v sociálních a zdravotních službách v náročné pandemické době. „Řádové sestry a kaplanky také neúnavně pomáhají a obětavě pečují o ty, kteří to potřebují. Uzdravují nejen léky, ale také milé slovo, úsměv či pohlázení. Myslím si, že ti, o něž se starají, v nich vidí anděly s krásným srdcem. Pátera Bohumíra Vitáška, prezidenta Arcidiecézní charity Olomouc, jsem požádala, ať jim tlumočí velké díky. Za nás za všechny,“ uvedla náměstkyně primátora Markéta Záleská. Město tímto symbolickým gestem vyjádřilo poděkování sestřičkám, zdravotnickému personálu a pečovatelkám za pomoc, obětavost a vytrvalost během náročného boje s koronavirovou pandemií. „Tisícům našich blízkých totiž dokázaly v posledních měsících ulevit od bolesti či osamění, které boj s koronavirem provázely,“ vysvětlil primátor Žbánek.

„S těmi růžemi jsem ráda, holky byly nadšené...“ popsala reakci charitních pracovníků zástupkyně ředitele Charity Olomouc Bára Cigánková, „poté, co jsem jim růže s poděkováním

Foto: Daniel Schulz

předal na jednotlivých pracovištích,“ přidává prezident ACHO Bohumír Vitášek.

Martin Kučera

Postní almužna

Bratři a sestry, vzhled letošní postní kasičky vyvolává dojem kapek rosy. Vzpomněl jsem si na svou túru hřebenovkou Beskyd, kterou jsem absolvoval za mlada. Určitě jsem si vzal s sebou něco k jídlu, ale nic k pití. Od „smrti žízní“ mne zachránila kapka rosy na jehličkách smrků, které jsem lízal, abych aspoň trochu žízeň zahnal. Vtom jsem si všimnul, že po stezce jde další turista, který mě se zájmem sleduje. Trochu jsem se zastýděl... On mě předešel a po chvíli chůze jsem zase já zastihl jeho, jak se osvěžuje stejným způsobem. Prostě příklady táhnou.

Můžeme vidět určitou podobnost mezi kapkami rosy a dobrými skutky, kterými můžeme my osvěžovat ty druhé. A dobré skutky také mohou rozzářit něčí život nebo svět kolem nás.

Kolik kapek rosy je potřeba, aby svažily zemi, kolik je potřeba dobrých skutků, aby byl svět lepší?

Může nás napadnout, že těch pár dobrých skutků, které vzejdou z našich dobrých odřeknutí, svět nezmění. Nenechme se takto

vými myšlenkami odradit. Matka Tereza jednou řekla: „Sami víme, že to, co děláme, je kapkou do moře. Ale kdyby tahle kapka v moři nebyla, chyběla by tam.“

V kapce rosy se odráží světlo a krásně září všemi barvami; stejně tak je mnoho způsobů („barev“) konání dobra. Může být mnoho možností, co si odřeknout a obnos za odřeknuté vhodit do kasičky. Je jistě mnoho lidí, kteří potřebují pomoc. Kdo to je v mém okolí? Pokuste se prosím vhodnou formou sdělit knězi, či místní Charitě, pokud ve vašem okolí je někdo v nouzi. Pomoci a osvěžit realitu těžké životní situace může i Postní almužna. Nabídněte, prosím, postní kasičky i těm, kteří nyní kvůli pandemii do kostela nemohou chodit.

Přeji vám a vyprošuji vytrvalost v dobrém.

Mons. Bohumír Vitásek,
prezident ACHO

CHARITA ČR

Rok s covidem – Charita stojí po boku nemocnicím a pomáhá zoufalým

O téměř rok trvající pandemii došlo k situaci, kdy se české nemocnice ocitly na hraně svých kapacit. Mnozí se snaží jejich vyčerpaný personál podpořit a zdravotní sestry z Charity mají vlastní recept, jak přetíženým zdravotníkům odlehčit: stojí nemocničním týmům po boku, pracují takzvaně v druhé linii. Pacienty ihned po hospitalizaci doléčují u nich doma, v rámci domácí zdravotní péče. Až 1580 charitních sester se ročně postará o více než 47 tisíc pacientů. Lidem v nouzi však pomáhá Charita i v mnoha dalších oblastech. Pro nemajetné má k dispozici roušky a respirátory a prostřednictvím čtyřicítky odborných poraden a sedmi krizových linek se snaží mírnit obavy a strachy těch, na které covidová krize dolehla psychicky.

Obrovský tlak na kapacity nemocnic vede k tomu, že nemocní, kteří museli být kvůli průběhu svého onemocnění covid-19 hospitalizováni, nejsou po odeznění akutní fáze přeloženi na jiné nemocniční oddělení k doléčení. „Nově je nemocnice propouštějí rovnou domů a předávají je sestrám v domácí zdravotní péči,“ potvrzuje Pavlína Šimková, vedoucí střediska Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby v Mladé Boleslavi. „Ošetřujeme pacienty po prodělaném covidu, lidi s postižením v karanténě, děláme převazy, pícháme inzulin,“ vypočítává namátkou Šimková. „Struktura klientů charitní domácí péče se dost proměnila. Aktuálně se k nám dostávají pacienti v horším stavu, takzvaně těžší. Jsou téměř nepohybliví, často sami neuzvednou ani hrníček s čajem, mají kožní defekty, které je třeba ošetřovat. Péče o ně je proto náročnější a musíme je navštěvovat častěji, někdy až pětkrát denně.“

Stovka oxygenátorů, které vloni Charita Česká republika prozíravě nakoupila díky laskavé podpoře firemních dárců, je teď nesmírně užitečná. Přístroje, které koncentrují kyslík ze vzduchu a přivádějí jej k nemocnému, velmi usnadňují rekonvalescenci po prodělaném onemocnění, často napadajícím plíce.

Čelíme mnoha výzvám

„Všechny vás na dálku objímám, držím vás za ruce, bojím se o vás a s vámi. Ale jsem na vás i patričně hrdá! Staráte se o lidi

s covidem bez většího zájmu veřejnosti, přijímáte do své péče těžké postcovidové pacienty – tiše, samozřejmě, den za dnem. Jste opravdu nejlepší sestry. Díky, díky vám!“ povzbuzuje Ludmila Kučerová, koordinátorka zdravotních aktivit Charity Česká republika, více než tisíc pět set sester, které pracují v charitní síti. Ludmila Kučerová „svým“ sestrám nejen dodává kuráž, ale také bojuje za lepší ocenění jejich práce. Snaží se v rámci letošního takzvaného dohodovacího řízení vyjednat se zdravotními pojišťovnami, aby u proplácení zdravotních výkonů zrušily nespravedlivé limitace úhrad právě u těch nejnáročnějších pacientů. Tam často poskytuje Charita na neziskovém principu další potřebnou odbornou péči bezplatně, nad rámec ordinovaných výkonů.

Charita však pomáhá nejen nemocným, jako síť je ale také největším poskytovatelem sociálních služeb v Česku. Zatímco loni, v první covidové vlně, bylo prioritou ušít roušky a pořídit oxygenátory do charitních domovů a středisek, nyní je důležité zajistit samotný provoz péče o lidi v nouzi. „Udržet v chodu naše služby a neponechat o samotě lidi, které doprovázíme životem navzdory jejich těžké životní situaci, je nyní náročný úkol. Nemocných a lidí v karanténě přibývá, pracovníci se musejí nahrazovat, i našich zaměstnanců se také navíc velmi dotýká distanční výuka. Situace vyžaduje velké osobní nasazení, zodpovědnost i odvahu pracovníků a pracovníků Charity,“ říká s uznáním Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Zařizujeme ochranné pomůcky

Po vládním zákazu nošení podomácku ušitých roušek se místní Charity staly také místem, kde si mohou lidé v nouzi, se kterými Charity průběžně pracují, vyzvednout chirurgické roušky a respirátory. Ty jsou k dispozici i pro další nemajetné, kterým by jejich koupě nabourala hubený rodinný rozpočet. Ochranné pomůcky Charity získávají z potravinových bank, často však jen v omezeném množství. Například Diecézní charita Brno potřebuje zajistit ochranné pomůcky pro přibližně 6 tisíc svých klientů. „Roušky a respirátory budou naši pracovníci vydávat klien-

tům z nízkopříjmových rodin, lidem bez domova nebo matkám s dětmi v azylových domech. Zásoby z potravinových bank jsou ale nedostatečné. Diecézní charita Brno přitom měsíčně vydává téměř 4 miliony korun na ochranné pracovní pomůcky,“ uvedl její ředitel Oldřich Haičman. Proto se Diecézní charita Brno obrátila na veřejnost s prosbou o finanční podporu, podobně jako Arcidiecézní charita Praha či Oblastní charita Písek, které vyhlásily sbírku respirátorů.

Poskytujeme psychologickou pomoc

Pandemie nemoci covid-19 v Česku ovšem těžce zkouší i lidskou psychiku. Na mnoho lidí má hrozba infekčního onemocnění, neustálá omezení a zákazy i neveselé vyhlídky do budoucna vážné dopady. Společným jmenovatelem je strach – o vlastní zdraví či zdraví a život svých nejbližších. Lidé však nemají jasno ani kolem očkování, nedokáží skloubit distanční výuku a zaměstnání, strachují se o ekonomické přežití nebo je děsí pouhý pobyt venku. Charitní pracovníci mohou pomoci volajícím s poskytnutím potřebných informací, nasměrováním, jak problém řešit, nebo jim „udělat vrbu“ a nechat volající vypovídat se. Tím, že se svěří, se mnohým uleví.

Krizových linek provozuje Charita celkem sedm. Kromě toho provozujeme čtyři desítky poraden.

Jan Oulík,
Charita ČR

Zastavme exekuční nevolnictví, vyzývá arcibiskup Graubner

V úterý 16. března jednal podvýbor pro problematiku exekucí, insolvenční a oddlužení Ústavně právního výboru Poslanecké sněmovny PČR. Na programu byl jediný bod – zpracování několika desítek připomínek k vládnímu návrhu zákona, jehož cílem je pomoci lidem stíženým exekucí. Neúměrně dlouhé projednávání novely zákona spolu s dopady současné epidemiologické situace negativně zhoršují ekonomickou situaci těch nejzranitelnějších. Novelou zákona o exekutorech se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Na schůzku byli přizváni také zástupci neziskových organizací. „Budeme opět prosazovat princip teritoriality a zásadu ‚jeden dlužník – jeden exekutor‘, která narovná vztahy a je prospěšná pro věřitele i dlužníka. Tento princip považujeme za klíčový,“ říká Iva Kuchyňková z Charity Česká republika. Za velmi důležitou považuje produktivní spolupráci s Markem Výborným, předsedou Podvýboru pro problematiku exekucí.

K situaci se vyjádřil také Jan Graubner, olomoucký arcibiskup a předseda České biskupské konference.

„Jsme znepokojeni tím, že o novém exekučním řádu se jedná již 2 roky bez reálného výhledu na schválení do konce volebního období. To spolu s absencí novely insolvenčního zákona vytváří pro dlužníky systém takřka nevolnický. Nejde přitom jen o ně, ale i o jejich rodiny, a zejména děti, pro něž současná podoba výkonu exekucí představuje zdroj psychické zátěže, jež je může trvale poškodit,“ píše se v prohlášení, zveřejněném 15. března.

„V neposlední řadě jsou zde i negativní dopady na sociální a daňový systém. Je proto třeba dále neotálet a s veškerou vážností a odpovědností upřít legislativní síly k přijetí zákona, který nebude problémy dále prohlubovat, ale řešit,“ vyzývá arcibiskup Graubner. „Potřebujeme takový exekuční řád, který nebude fungovat jako dluhová past; řád spravedlivý, stavící na civilizovaných principech koncentrace řízení, místní příslušnosti exekutora a jeho určení soudem. Stavíme se tím nejen za ty nejslabší, ale vlastně za celou společnost a obecné dobro.“

Jan Oulík,
Charita ČR

Sociální práci není vidět, přesto dokáže projasnit životy

Dokáží změnit lidské osudy k lepšímu. Sociální pracovníci a s nimi zaměstnanci v sociálních službách dokáží rozmotat problémy společenského vyloučení, domácího násilí, šikany, drog i složitých rodinných vztahů. Poskytují potřebnou podporu, pomoc a péči. Přesto se o nich málo mluví a jejich „neviditelná“

práce nebývá doceněna. Její přínos si proto připomínáme v úterý 16. března 2021, kdy slavíme Světový den sociální práce. Tento den vyzdvihuje práci těch, kteří často s osobním nasazením podporují handicapované, seniory, nemocné a lidi v náročných životních situacích. Pracovníci ve službách péče i prevence mají

velkou odpovědnost a sdílí či nesou se svými klienty těžké životní situace. Společnost na ně však často zapomíná.

„Dnes jim chceme vzdát velkou poctu za vše, co pro své klienty udělali a dělají, obzvláště nyní, ve ztížených podmínkách pandemie covid-19,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Sociální pracovníci musí v posledních měsících kromě svých úkolů zvládat ještě opatření a omezení, karanténu či onemocnění svých klientů, a to nejen u lidí ubytovaných v domovech pro seniory, ale zejména v terénu při zajišťování pečovatelských a asistenčních služeb. „Velkou tíhu nesou též pracovníci v azylových domech či při pomoci lidem bez domova anebo při pomoci rodinám a dětem v tíživých situacích,“ říká s uznáním Iva Kuchyňková, koordinátorka pro sociální oblasti Charity Česká republika. Není snadné vykonávat dobrou sociální práci, tedy takovou, která skutečně lidem pomáhá, aniž by bylo vidět, že se stal člověk potřebným. Přesto se sociální pracovníci i pracovníci v sociálních službách ve své profesi našli. „Můžu být součástí života lidí, kterým ostatní nedávají tolik šancí kvůli vlastním předsudkům. A to mě baví,“ přiznává Alice Fialová z Oblastní charity Blansko. A někdy jsou odezvy opravdu silné. „Hele Robe, kdybys s tebou

tenkrát nepromluvil, tak bych skočil z mostu,“ vzpomíná na svého klienta Robert Knebl ze znojemského Klubu Coolna.

Co je to sociální práce?

Sociální práce je společensky významná profese, která slouží jednotlivcům, skupinám i rodinám, čímž pomáhá celé společnosti. Každý z nás se totiž může dostat do situace, kdy je příliš slabý na to, aby ji řešil vlastními silami, popřípadě neví, na koho se v nouzi obrátit. A právě od toho jsou zde sociální pracovníci, kteří těmto lidem poskytují podporu a pomoc. Snaží se, aby se u znevýhodněných osob co nejdříve obnovilo jejich sociální fungování, případně aby důsledky jejich nepříznivého sociálního stavu byly co nejmenší. Sociální pracovník rovněž pomáhá při orientaci v systému sociálních a zdravotních služeb a vykonává mnoho dalších náročných činností. Sociální práce má za úkol umožnit klientům plně rozvinout vlastní možnosti, obohatit jejich životy, zvládat obtíže a životní změny a v neposlední řadě také předcházet nerovnosti a nespravedlnosti.

(Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR)

Charita ČR

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Bystřice pod Hostýnem Zprávy z Denního stacionáře

Březen - za kamna vlezem, duben Správně, všichni znáte pokračování této pranostiky stejně jako naši klienti, se kterými každé ráno aktualizujeme naši datumovou tabuli. Stále procvičujeme paměť a neúnavně protahujeme tělo, osvědčenými i novými způsoby, samozřejmě v rámci našich pohybových možností. Na delší dobu jsme se odmlčeli, tak snad na nic nezapomenu.

Začneme třeba výzdobou. Podle nálady i období jsme proměňovali společné prostory a malé dekorativní radosti si klienti odnesli také domů. Když se na podzim pomalu krátil den, zvolili jsme jako téma Světlo - plamínek svíčky jsme uzavřeli do obyčejné zavařovací sklenice, která se díky barvě, listu a šikovnosti proměnila v kouzelnou lucerničku. Na vánoční výzdobu jsme použili smrkové šišky a klubička vlny spleené do tvaru hvězdy. I když příroda zaslouženě odpočívala, my jsme nezaháleli - vytvořili jsme si hejno pestrobarevných vlněných ptáčků s neobvyklými jmény: Krasavec černooký, Morák stacionářský... A věřte mi, že při vymýšlení těchto názvů jsme se opravdu hodně pobavili.

Stihli jsme i zpracovávat ovoce a zeleninu ze zahrádek. Rádi z těchto domácích surovin připravujeme sladké i slané odpolední svačinky. Například takový cuketový koláč se slaninou.

Na počátku roku nemohla v plánu činností chybět výroba kalendáře. Spojili jsme oblíbené prohlížení časopisů se stříháním a lepením. Každý se svým způsobem podílel na vytváření koláže na téma roční období. Připomněli jsme si sluníčko, jahody, Velikonoce.... tato činnost nás velmi bavila.

Těšíme se na procházky po areálu, slunění na terase i návštěvu interaktivního hřiště, které v loňském roce zdokonalil kolektiv učitelek místní ZŠ. Jsme rádi, že se nám ve spolupráci s P. Janem Hrudíkem, farářem a P. Mgr. Josefem Hovádem, kaplanem farnosti Bystřice pod Hostýnem podařilo udržet pravidelné duchovní středy. Nejenom našim klientům, ale i nám dodávají potřebnou podporu. Děkujeme.

Záměrně jsem začala chválou a pozitivními zprávami, protože těch ostatních jsme v průběhu roku slyšeli až dost. Bohužel se nás také týkají nařízení a předpisy. Dodržujeme je zodpovědně, protože nám záleží na zdraví klientů. Mnozí jsme tu „dlouholezí“, a tak je to více osobní. Samozřejmostí je nošení ochranných prostředků, zvýšená hygiena, povinné testování zaměstnanců a zákaz vstupu cizích osob do prostor stacionáře. Už rok nepo-

řádáme klub Aktivity ve stacionáři – to nám chybí nejvíce. Společné setkávání, dopolední besedy... Nevíme kdy a zda vůbec tyto aktivity budeme moci obnovit a je nám smutno. Prozatím se budeme snažit pravidelně informovat o naší činnosti a aktuálním dění a společně doufat, že se sluníčkem a jarem se zlepší nálada a získáme novou sílu se postavit do boje!

*Za kolektiv DSS Chvalčov
Vladimíra Procházková*

Charita Moravská Třebová

Charita Moravská Třebová obnovuje svoz seniorů

Charita Moravská Třebová obnoví svoz seniorů za účelem návštěvy hřbitova. Tento krok byl podniknut na základě podnětů občanů, kteří poukazovali na nedostatečnou obslužnost hřbitova zejména pro osamělé obyvatele seniorského věku a osoby se zdravotním postižením. Odjezdy budou probíhat každou druhou středu v měsíci v 15:00 opět ze dvora sociálních služeb na ul. Svitavské v Moravské Třebové. Dlouholetý svoz seniorů

na hřbitov pod patronací Charity Moravská Třebová nahradila v roce 2018 městská hromadná doprava, která byla ale ke konci roku 2020 zrušena.

Kontaktní osoba:
Vlastimil Endl
telefon: 603 750 838

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

MDŽ jsme v oslavili v záplavě květin

Dne 8. března jsme v Charitě Nový Hrozenkov oslavili Mezinárodní den žen. V záplavě květin od Nadačního fondu Svět Oken se ocitly všechny pracovnice i klientky. Také nás potěšila Lékárna Hany Ptáčkové, která nás obdarovala krémy.

Posilnění dobrou kávou jsme si společně připomněli, že Mezinárodní den žen má spoustu různých přívlasků. Ať už ho vnímáme ve spojení s minulým socialistickým režimem, nebo ve smyslu hýčkáni ženského pokolení. Nemůžeme zapomenout, že hlavním účelem svátku je upozornění na nerovnosti mezi muži a ženami. Oslava tohoto dne se tak stává zároveň připomínkou složité situace žen nejen v minulém století.

Tímto děkujeme všem, kteří si v tento den na nás vzpomněli a také ženám za jejich sílu, vytrvalost a další kvality, které přináší do každodenního života.

*Eva Čechová,
Charita Nový Hrozenkov*

Projekt Učíme online zajistil Charitě Nový Hrozenkov deset notebooků

V průběhu několika let jsme mohli číst v novinách různé titulky na téma děti a počítač. Z článků plných průzkumů a studií, jsme se dozvídali, jak malým dětem vzniká závislost, chybí představitelství, větší děti tloustnou, nemají dostatek zdravého pohybu, jsou méně společenské. Hlavní problém - počítač a jeho nadbytečná konzumace. Nesmíme ale zapomínat, že každá mince má dvě strany, a tak s „kovidovou krizí“ a přesunutím školní výuky do online prostoru se můžeme podívat na stranu druhou.

Průzkumy uvedené na webu <https://www.ucimeonline.cz/> tvrdí toto: „1/3 žáků na 1000 školách nemá přístup k online vyučování (zdroj: šetření České školní inspekce, duben 2020) a až 4000 dětí je doma v rodinách úplně offline (zdroj: odhady organizace Člověk v tísni a Nadace OSF). Distanční výuka se tak stává velmi nerovná. Právo na vzdělání má přece každý. Teď ale má právo na vzdělání jen ten, kdo má počítač. Často se tak některé děti nemohou výuky zúčastnit. Buď nemají počítač vůbec, nebo

se o jeden musí dělit s několika sourozenci.“ Projekt Učíme online je projekt neziskové organizace Česko. Digital ve spolupráci s dalšími komunitami, které se snaží prostřednictvím sbírky počítačů těmto dětem pomoci.

Díky kladnému vyřízení žádosti byla Charita Nový Hrozenkov obdarována 10 kusy vyřazených notebooků v dobré kondici, které jsou nyní zapůjčeny dětem k online výuce. Držíme vám, děcka, pěsti, ať tu školu zvládnete!

*Eva Čechová,
Charita Nový Hrozenkov*

Charita Olomouc

Domácí zdravotní péče může výrazně ulehčit nemocnicím

Olomouc - Nemocnice se v době pandemie ocitají na hraně kapacit. Nemohou fungovat v běžném režimu, mnohá oddělení jsou přeměněna na covidové jednotky. Hospitalizovaní často zůstávají i pacienti, kteří se již úspěšně zotavují z prodělané nákazy Covid-19, ale jejich rodina se obává, že jim doma nedokáže potřebnou zdravotní péči zabezpečit. Přitom získat odbornou pomoc zdravotníků v domácím prostředí není těžké ani složité. Na základě doporučení praktického nebo ošetřujícího lékaře po propuštění z nemocnice lze nemocnému zajistit domácí zdravotní péči, která je plně hrazena ze zdravotního pojištění.

Všude dobře, doma nejlíp, platí i v těchto případech. V době pandemie jsme vyzýváni k ohleduplnému a zodpovědnému chování vůči sobě navzájem, zvláště pak k seniorům a nemocným, což však zároveň neznamená, že mají zůstat osamoceni doma či v nemocnicích. „Máme letitou zkušenost, že v domácím prostředí pacient velmi rychle pookřeje a zotavení probíhá mnohem úspěšněji,“ říká Kateřina Petrželová, vrchní sestra domácí zdravotní a hospicové péče Charity Olomouc.

Aplikace injekcí, odběry, převazy ran, péče o žilní vstupy jsou běžnými úkony zdravotních sester jak v nemocnici, tak v domácí zdravotní péči. „U postcovidových pacientů je někdy nutné zajistit kyslíkovou terapii až do doby, než dojde k plnému obnovení fungování plic po proběhlé infekci,“ přibližuje Kateřina Petrželová. Oxygenátory, které jsou v rámci hospicové péče nezbytné, využívala Charita již před pandemií, v loňském roce s ohledem na potřeby postcovidových pacientů přikoupila ještě další přístroje. „V dnešní době jsou naše služby plně vybavené kyslíkovými koncentrátory a jsme schopni zajistit péči i o Covid-19 pozitivní pacienty,“ říká vedoucí zdravotních služeb Charity Olomouc Leona Martinková.

Minulý týden se na charitní zdravotní služby obrátila dcera, jejíž mamince v seniorském věku byla po proděláné koronavirové infekce v nemocnici nabídnuta následná péče v léčebném ústavu. „Jakmile se dcera dozvěděla, že by maminka měla být přeložena, kontaktovala naši domácí zdravotní péči, že se mamince stýská a že by si ji chtěla vzít domů. Je třeba si uvědomit, že návštěvy u pacientů v nemocnicích kvůli pandemii neprobíhají a zejména senioři se zde cítí velmi izolovaní. Rádi bychom povzbudili rodinné příslušníky, aby se neobávali vzít zpět domů z hospitalizace své nemocné a využili pomoc sítě charitních zdravotních služeb,“ dodává Leona Martinková.

Zájemci o domácí zdravotní či hospicovou péči se mohou obrátit na vrchní sestru Mgr. Kateřinu Petrželovou, tel. 736 764 925, katerina.petrzelova@olomouc.charita.cz.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Dobré skutky jako kapky rosy svažují zemi. Postní almužna 2021

Olomoucký děkanát - Popeleční středou, která letos připadla na 17. února, nastala postní doba, která je již řadu let spjata s Postní almužnou. V neděli 21. února obdrželi věřící v kostelích papírovou schránku „postničku“. Do schránky vkládají finanční prostředky, které ušetřili během čtyřicetidenního postního období. Odřící si něco, co nutně nepotřebují k životu a ušetřené prostředky věnovat na pomoc potřebným. To je smyslem Postní almužny, která je viditelným vyjádřením pečující lásky církve, milosrden-

ství projeveného skutkem. „Vzpomněl jsem si na svou túru hřebenkou Beskyd, kterou jsem absolvoval za mlada. Určitě jsem si vzal s sebou něco k jídlu, ale nic k pití. Od ‚smrti žízni‘ mne zachránily kapky rosy na jehličkách smrků,“ sdílí zkušenost na doprovodném letáčku k Postní almužně prezident Arcidiecézní charity Olomouc Bohumír Vitásek. Dobré skutky jsou jako kapky rosy, můžeme jimi rozzářit něčí život nebo svět kolem nás. Postní almužna nám pomáhá vnímat potřeby druhých. Každý z nás se

může rozhlédnout, zda nezná ve svém okolí někoho, komu by tato pomoc přinesla tolik potřebnou naději a pocit blízkosti. Do „postničky“ pak lze vložit i lístek se jménem rodiny nebo jednotlivce, který potřebuje pomoc.

Loňský výtěžek Postní almužny výrazně ovlivnila pandemie. Do sbírky se zapojili věřící z 23 farností v Olomouci a okolí, výtěžek na pomoc potřebným činil 68 948 Kč, což bylo o více jak polovinu méně než v předchozím roce. Přesto se Charitě podařilo z výtěžku poskytnout potravinovou pomoc v 92 případech a finanční pomoc s úhradou nájemného a energií v 65 případech. „V roce 2020 byl výtěžek nižší, přesně o 103 782 Kč, protože i do Postní almužny zasáhla pandemie koronaviru. Mše svaté se nekonaly a kostely byly otevřené jen v omezených časech. I přesto si věřící našli cestu a kasičky po domluvě s kněžími postupně odevzdávali na farách,“ vzpomíná Veronika Velčovská, koordinátorka Postní almužny v Charitě Olomouc.

Pošli dobrý skutek dál

Děti se mohou zapojit do výtvarné aktivity „Pošli dobrý skutek dál“, aby i ony vnímaly sílu naděje a důležitost pocitu blízkosti. Mohou namalovat nebo napsat, jak si představují dobrý skutek a obrázek odevzdat ve farnostech spolu s „postničkou“. „Chceme dát dětem příležitost sdílet to hezké, co prožívají v postní době ať už v kruhu rodinném, nebo v blízkém okolí,“ přiblížila Veronika Velčovská.

Dobrý skutek děti mohou ztvárnit formou psaného příběhu nebo jej namalovat libovolnou technikou, nejlépe ve formátu A5 či A4. Výtvarná díla a příběhy mohou děti odevzdat na konci postní doby ve farnostech společně s postničkami, zaslat na email dobrovolnictvi@olomouc.charita.cz či poštou na adresu Charita Olomouc, Wurmova 5, 779 00, Olomouc. Charita vytvoří ze zaslaných děl výtvarnou galerii.

Finanční příspěvky lze zasílat i přímo na účet Charity Olomouc 1221443811/0100 s příslušným variabilním symbolem 2021710. „Postničky“ mohou věřící ve svých farnostech odevzdat do 11. dubna, 2. neděle velikonoční.

Příležitost projevit víru skutky

I v letošním roce prožíváme čtyřicetidenní období v obtížných podmínkách koronavirové pandemie. Její důsledky jsou patrné v mnohých rodinách, přitom nejvíce dopadají na ty nejzranitelnější – rodiny s dětmi, osamocené seniory, dlouhodobě nemocné. Největší příkazání je příkazáním lásky: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“ Postní almužna je příležitostí pro každého z nás otevřít dlaň...

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Sbírka sv. Mikuláše pomáhá v časech pandemie rodinám v tísní

Paní Lada s partnerem společně vychovávají dvě děti, 5 a 7 let. V posledním půlroce čelí situaci, kdy nemají peníze ani na základní potraviny a na obživu rodiny. V důsledku krizových opatření dochází k prudkému a zcela odlišnému nárůstu rodin v krizi, než tomu bylo v době před pandemií. Na Charitu se často obracejí lidé, kteří až do této doby žili zcela běžným životem.

Lada přišla během pandemie koronaviru o práci. Pracovala v obchodě s oblečením, který kvůli vládním opatřením zkrachoval. Partner Petr je dlouhodobě zaměstnan, avšak z důvodu způsobené škody při dopravní nehodě se ocitl v exekuci a každý měsíc mu je strhávána exekuční srážka. Po srážce jeho příjem činí 13 500 korun čistého, a jelikož rodina bydlí v podnájmu, padne celá výplata 13 tisíc za nájem.

Vzhledem k tomu, že úřady neberou v potaz žádnou exekuci a započítají plný příjem bez srážek, nemá společně posuzovaná rodina nárok na žádné dávky od státu. „Snažila jsem se svému partnerovi pomoci a okamžitě jsem si začala hledat novou práci. V té době jsem ale zjistila, že jsem těhotná,“ vysvětluje paní Lada.

Rodina se ocitla ve slepé uličce. Neměla z čeho zaplatit energie, hrozilo, že budou odpojeni a zůstanou s dětmi bez tepla a světla. Obrátila se na Charitu s prosbou o pomoc. V první fázi pomohla Charita v rámci přímé pomoci s úhradou energií a v Dluhové poradně poskytla rodině finanční poradenství. Dále zajistila prostřednictvím Potravinové banky Olomouckého kraje potřebnou materiální výbavu do školy staršímu z dětí. Rodiče dětem nemohli zaplatit ani obědy ve školce a škole, pro tento účel Charita

zprostředkovala pomoc nadace Women for women, která obědy pro obě děti uhradila.

Těžká životní situace rodiny je psychicky náročná jak pro rodiče, tak pro děti. Ačkoliv se Petr snaží dostát všem svým závazkům, ví, že cesta ven z problémů nebude jednoduchá. „Byla nám nabídnuta sociálně terapeutická podpora vzhledem ke stresující situaci, kterou jsme bez váhání přijali. Za jakoukoliv pomoc jsme nesmírně vděční,“ uzavírá Petr.

Pro přímou pomoc rodinám v nouzi zřídila Charita Olomouc dlouhodobou Sbíрку svatého Mikuláše.

Příspěvek je možné online platbou na Darujme.cz nebo na konto: 115-1405220217/0100, variabilní symbol 1702.

*Eva Štefková,
Anna Halamová*

Dagmar Samková: „Mám radost, když se dobré dílo daří“

Paní Dáša Samková je místní asistentkou Tříkrálové sbírky v Hlubočkách již celé desetiletí. V průběhu let se v kolednických kostýmech vystřídal postupně všichni členové její velké rodiny, od dětí až po manžela. Dnes už jsou i ti nejmladší vedoucími tříkrálových skupinek. Ačkoliv letošní epidemická situace nedovolila tříkrálovým dobrovolníkům v Hlubočkách nasadit koruny a v tradičním trojlístku projít obcí, Hlubočtí v čele s Dášou Samkovou přesto našli způsob jak prosit za pomoc pro potřebné.

Jaká byla vaše cesta k Tříkrálové sbírce?

V Hlubočkách se koleduje už dvanáctým rokem, ale ještě předtím chodil s kasičkou v kostele ochotný pan varhaník Václav Boháčik. Od něj jsem převzala toto poslání. S několika maminkami jsme vzali svoje děti a začali obcházet nejprve Mariánské Údolí a Posluchov, místní části Hluboček. Měli jsme tehdy jen tři skupinky a děti byly malé.

Letos však zůstaly kolednické kostýmy ve skříních. Jak probíhala sbírka v době pandemie?

V Hlubočkách jsme roznesli pokladničky na 5 veřejných míst. Kasička byla umístěna na obecním úřadě, na prvním stupni dvou základních škol v obci, v ordinaci praktického lékaře a na rehabilitaci. Z minulých let jsme měli zkušenost, že lidé sami od sebe chodili na obecní úřad s příspěvkem, proto jsme se nebáli pokladničky na daná místa uložit.

Hlubočky měly letos celkem 11 kasiček, co se dělo s dalšími?

Koledníky, kteří letos nemohli vyrazit do ulic, jsem poprosila o spolupráci, která obnášela službu s pokladničkou před obchody s potravinami a v kapli Nejsvětější Trojice v Posluchově, kde byla pokladnička zpřístupněna o víkendů odpoledne. Kasičky jsem nechtěla umístit do obchodů, nechtěla jsem zatěžovat prodavačky a taky jsem si říkala, že za každou pokladničku by měl být vidět konkrétní člověk. Služba probíhala v dopoledních hodinách po tři víkendy.

Jak jste vnímala rozdíly mezi klasickou koledou „dům od domu“ a tou letošní?

Můj subjektivní dojem? V minulých letech bylo za víkend „hoto-vo“, letos jsme koledování táhli po tři týdny. Během té doby jsem si říkala, že je to možná zbytečné, avšak poslední víkend jsem se osobně přesvědčila, že lidé šli nakupovat právě v tu dobu, kdy byla před obchodem pokladnička. Viděla jsem, že to mělo smysl.

Bylo to náročné? Vnímáte s letošní změnou koledování i nějakou proměnu sama v sobě, když už teď máte vše za sebou?

Každý rok, když se blíží Tříkrálová sbírka, ve mně narůstá zvláštní podivný pocit. Musím se přiznat, že pro mě není úplně komfortní chodit si říkat o peníze, byť na dobrou věc. Každým rokem ten nepříjemný pocit překonám. Při koledování zažijeme spoustu pěkných setkání, potkáme příjemné lidi. I letos jsem bojovala s úplně

stejným pocitem. Jít se postavit s pokladničkou k obchodu mě stálo určité úsilí. Ale musím říct, že to překonání sebe sama opět přineslo nenadálé setkání s milými lidmi a že bylo srovnatelné s původním koledováním.

Máte nějaký zážitek z letošního (ne)koledování?

Každým rokem se mezi většinou příjemných lidí najdou i nějací, jak já říkám (smích), tak zvaní „potížišti“. Je jich naštěstí velmi málo. Letos jsem se dozvěděla jen o jednom. Tadeáš, můj syn, stál u kasičky sám - někdy jsme byli dva, někdy jeden - když ho začal slovně napadat starší pán s tím, že je zloděj a že by si měl vydělávat jiným způsobem, protože jediná pravá pokladnička je na obecním úřadě. Nechtěl se nechat přesvědčit kolednickou průkazkou ani občanským průkazem. Našeho Tadeáše to naštěstí od koledování neodradilo.

Je něco, co vás letos příjemně překvapilo?

Určitě si odnáším jednu podstatnou zkušenost. Úspěch letošní sbírky stál na lidech, kteří do kostela nechodí, ale jsou aktivní v obci. Již několik let s námi chodí koledovat maminky s dětmi z rodinného centra Broučci. Nově se k nám přidali i místní skauti. Díky koordinátorce sbírky paní Malíškové a obci jsme měli pokladničkutaké v domově důchodců v Hrubé Vodě. V obci se tak díky Tříkrálové sbírce propojili různí lidé. A to mi připadá úžasné!

Potěšilo vás, že výtěžek v Hlubočkách byl jedním z nejvyšších výtěžků v obcích olomouckého děkanátu?

Mám radost, když se dobré dílo daří. Během sbírky se setkává spousta lidí, kteří jsou ochotni pomoci lidem, kteří se ocitli v nějaké životní nouzi. To je pro mě hmatatelným důkazem, že tato společnost někde v hloubi stojí na živých křesťanských kořenech. Osobně věřím, že je to velký potenciál pro budoucí generaci.

*Za rozhovor poděkovala
Eva Štefková*

Charita Otrokovice

Elektrokolo pro pečovatelskou službu

Začátek roku 2021 byl pro Charitní pečovatelskou službu ve znamení očekávání nového elektrokola.

„Před dvěma lety jsme pořídili jedno elektrokolo, které se velmi osvědčilo. Pečovatelky ho hojně využívaly, a proto jsme se rozhodli pořídit jim další,“ uvedla k pořízení dalšího elektrokola Jana Šuranská, vedoucí Charitní pečovatelské služby.

Pečovatelky během svého pracovního dne navštíví několik klientů v různých částech Otrokovic. Elektrokolo jim značně ulehčí přesuny mezi klienty i při potřebných pochůzkách na úřady a k lékařům klientů.

„V loňském roce nám k nákupu elektrokola pomohly některé otrokovické firmy a veřejná sbírka v Centru Zlín. Tentokrát jsme požádali o podporu nadaci ČEZ, kde naše žádost byla podpořena. Díky skvělé spolupráci s firmou Otrokolo si naše pečovatelky mohly již na začátku roku vyzvednout kolo, které jim usnadní jejich práci,“ doplňuje Vladana Trvajová, fundraiserka.

Charita Otrokovice

TZ - Co jsme zažili v minulém roce ve službě Nový domov Otrokovice

Uplynulý rok byl výzvou i zkouškou také pro azylový dům pro rodiny s dětmi a ženy - Nový domov Otrokovice.

Do roku 2020 vstupovali všichni se spoustou plánů a v Novém domově i se spoustou práce. Právě na začátku roku pořídila Charita Otrokovice pro tuto službu byt v běžné zástavbě. Během ledna všichni pořádně zabrali, aby byl byt v pořádku.

„S úpravami a vybavením bytu byla spousta práce. Díky našim podporovatelům z řad řemeslníků a našeho patrona, firmy Pipelife jsme byt opravili a za pomoci darů nábytku jsme jej i vybavili. Během prvních únorových dní se tak do bytu mohli nastěhovat první klienti,“ vzpomíná na začátek roku 2020 Veronika Halasová, vedoucí služby. V tomto bytě žijí klienti už téměř samostatně, stále však mohou, v případě potřeby, využívat pomoci sociálních pracovníků. Během roku se v bytě vystřídaly 2 rodiny, kterým se následně podařilo najít bydlení.

Stejně jako celou republiku, tak i Nový domov zasáhla na jaře epidemie. Personál se vrhl na šití roušek pro sebe i pro klienty. Práce s klienty byla ztížena dodržováním různých vládních nařízení od nošení roušek až po omezený kontakt s lidmi. Aktivita, které azylový dům svým klientům běžně nabízí, byly zcela zrušeny. Všichni doufali, že na podzim už bude pandemie na ústupu. Opak byl pravdou, navíc přibyla distanční výuka, se kterou se sociální pracovníci společně s klienty a jejich dětmi dokázali poprat a oba prvňáci následně plynule navázali na výuku ve škole.

„Rok 2020 byl náročný pro spoustu lidí. I tak na něm můžeme najít něco pozitivního. Nový domov Otrokovice, stejně jako ostat-

ní služby Charity, mají okolo sebe spoustu obětavých a skvělých lidí. Vánoce jsou krásným, ale pro některé i těžkým obdobím a právě díky zaměstnancům firmy Vitar a otrokovické pobočky pojišťovny Kooperativa si mohly děti našich klientů rozbalit pod stromečkem krásné dárky. Dárek v podobě domácí pekárny, kterou si zaměstnanci Nového domova moc přáli, darovala této službě před Vánocemi paní Huslíková. Díky tomu můžeme klientům pomoci s pečením pečiva, když se ocitnou ve finanční nouzi. Ještě jednou tímto děkujeme,“ vyjmenovává podporu dárců Vladana Trvajová, fundraiserka Charity Otrokovice.

„I přes všechny nepříjemnosti, které nám loňský rok přinesl, se podařilo 11 našim klientům najít zaměstnání v Otrokovicích a blízkém okolí. 17 klientů si našlo komerční bydlení a ani jedna z odchozích rodin nepotřebovala služby jiného azylového domu. Během celého roku využilo našich služeb 26 dospělých osob s dětmi,“ uzavírá Veronika Halasová.

Zaujala vás činnost azylového domu Nový domov Otrokovice? Více informací o službě i o možnosti její podpory najdete na stránkách www.otrokovice.charita.cz.

Ať máte krásný rok 2021, který bude bohatší na osobní setkání a společné aktivity, vám přejí zaměstnanci Nového domova Otrokovic.

Charita Otrokovice

Charita Přerov

Charita Přerov spustila E-nocleženku. Jak funguje?

Nízkoprahové denní centrum Lorenc za podpory Magistrátu města Přerova pro občany bez stálého přístřeší provozuje v nehostinném počasí noční sedárnu. V současné době v Přerově není

k dispozici noclehárna, a tak sedárna Charity Přerov je alespoň částečnou kompenzací pro lidi bez přístřeší.

Nízkoprahové denní centrum Lorenc (NDC) pro několik klientů dohodlo možnost pobytu v azylových domech. Někteří využili zimního iglú. Ostatní jsou odkázáni v nehostinných zimních nocích na možnosti sedárny. Podle vedoucí Adély Trumberové zatím nemají hlášeno žádné umrznutí. S mrazivým počasím jsou však spojeny i jiné zdravotní potíže. Naši klienti se potýkají se zdravotními komplikacemi a nehostinné počasí je pro některé z nich rizikové.“

„Spolupráce s městem Přerovem si velmi vážíme. Počasí se však neohlíží na finanční prostředky stanovené smlouvou. Naše společné síly pokryjí jen část chodu noční sedárny. Proto, abychom mohli navýšit počty nocí, kdy bude sedárna otevřena, je tu projekt E-nocleženska, kterou si můžete zakoupit, a kterou věnujete část vlastního tepla,“ uvádí sedárnu NDC Lorenc Adéla Trumberová.

Charita Přerov sedárnu NDC nad rámec zimního období otevírá během roku v případě velmi nepříznivého až ohrožujícího počasí. „V loňském roce jsme sedárnu otevřeli i mimo zimní období. V noci ze 14. na 15. října, kdy byl v Přerově vyhlášen 3. povodňový stupeň, poskytla bezpečí 5 lidem, kteří byli v přímém ohrožení. Naším cílem je, aby tito lidé mohli u nás najít útočiště i v krizových dnech během celého roku,“ doplňuje ředitelka Charity Přerov Mgr. Alena Pizúrová.

Noční sedárna se dle smlouvy s městem Přerov pro občany bez přístřeší otevírá v případě, kdy teplota klesá pod -3°C a je předpoklad, že půjde stále do minusových hodnot. „Jsou také dny, kdy se teplota pohybuje okolo 0°C a prší, sněží či jsou špatné povětrnostní podmínky. Právě pro tyto dny je tu E-nocleženska, dodává vedoucí služby NDC Lorenc.

Ti, kteří by chtěli noční sedárnu podpořit prostřednictvím E-nocležensky mohou tak učinit libovolnou finanční částkou na účet Charity Přerov 34536831/0100 s variabilním symbolem 1291. Podrobné informace jsou uvedeny na webových stránkách Charity Přerov: <https://www.prerov.charita.cz/e-noclezenka/>

„Díky E-nocležence můžeme sedárnu pro klienty otevřít nad rámec a poskytnout jim teplé zázemí a stravu. Každému, kdo prostřednictvím E-nocležensky daruje kus vlastního tepla, děkujeme.“ Shrnuje závěrem Adéla Trumberová.

Bc. Vendula Novotná,
PR a marketing

Charita Šternberk

Sanitární zázemí pro osoby bez přístřeší

V areálu Charity Šternberk - střediska v Litovli umístilo město Litovel sanitární buňku s hygienickým zázemím, která bude od dubna sloužit pro osoby bez přístřeší. Buňka byla pořízena z rozpočtu města a přispěje ke zlepšení hygienických podmínek osob bez přístřeší. V sanitární buňce je k dispozici sprcha, umyvadlo a toaleta a je zde i přesunut humanitární šatník, který byl původně umístěn v budově Charity. Klienti tak budou mít možnost si zároveň po osprchování vzít i čisté oblečení.

V budově Charity tak vznikl prostor pro novou kancelář, kterou využívají pracovníci našich služeb pro jednání s klienty. Vybavení kanceláře bylo financováno z projektu CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0014300 Podpora rodiny a snižování dluhové pasty na Litovelsku.

Dana Axmannová

Charita Uherský Brod

Tříkrálová sbírka na Brodsku: téměř milion korun na pomoc potřebným! Děkujeme!

Celkem 956 841 korun. To je výsledek letošní Tříkrálové sbírky na Uherskobrodsku. Do „pevných“ kasiček štedří dárce vložili celkem 840 237 korun, formou online přispěli částkou 116 604 korun. Letošní Tříkrálová sbírka se výrazně odlišovala od těch předešlých. Důvodem je koronavirová krize, kdy nebyly možné

návštěvy domácností ze strany koledníků. „Všem dárcům patří obrovské poděkování. To zejména proto, že všichni, kdo přispěli, si letos vlastně museli pokladničku ve své obci najít sami... Také děkujeme prodejnám, úřadům, a podnikům, kteří nám umožnili umístění pokladničky do svých prostor. Děkujeme i koordiná-

torům, koledníkům a kněžím, kteří ve svých obcích vše naplánovali. Jejich nadšení a nápady byly mnohdy velmi inspirující,“ poznamenal František Bílek, hlavní koordinátor Tříkrálové sbírky na Uherskobrodsku.

Nejvíce peněz vydaly pokladničky z Uherského Brodu. V těchto kasičkách bylo celkem 156 410 Kč, přičemž téměř 100 tisíc korun lidé přispěli do pokladničky umístěné ve farním kostele. „Za zmínku stojí například snaha jedné seniorky, která obešla své spolubydlící v Domově s pečovatelskou službou a získala tak více než 8 tisíc korun,“ podotkl František Bílek.

V případě menších obcí vynikla ve výši darovaných příspěvků například Nivnice. Tamní obyvatelé darovali téměř 100 tisíc korun což je částka, kterou obvykle v obci dosáhli i při klasickém koledování v předešlých letech. Podobně úspěšná byla sbírka i v některých dalších obcích regionu, jako jsou například Pitín, Starý Hrozenkov nebo Hostětín.

V předešlých letech se do Tříkrálové sbírky na Uherskobrodsku zapojilo obvykle kolem 900 koledníků. Letos někteří z nich (třeba v Brodě a Bánově) roznášeli do schránek informační letáčky o průběhu sbírky v dané obci.

Pokladničky byly umístěny na různých místech v celkem 29 obcích. Použito bylo něco kolem 150 pokladniček, na některých místech byly ale kasičky vyměněny i třikrát. Jednalo se tak celkem o zhruba 70 míst na různých místech regionu, kde bylo možné přispět.

„Nebyla nouze o zajímavé zážitky. Vybavuje se mi například pozitivní přístup od vedení Jednota i jednotlivých pracovníků prodejen, kde umožnili umístit pokladničky v jejich prostorách. V Dolním Němčí tamní prodavačky navodily přímo tříkrálovou náladu – pouštěly zákazníkům koledy a vyzdobily se královskými korunkami.

„Klasická“ Tříkrálová koleda sice skončila, nicméně online lze stále přispívat, a to až do 30. dubna prostřednictvím tohoto odkazu: <https://www.uhbrod.charita.cz/podporte-nas/trikralova-sbirka/>

Loni se při Tříkrálové sbírce na Uherskobrodsku vybralo celkem 1 509 214 korun.

Využití Tříkrálové sbírky 2021 na Uherskobrodsku:

- Pomoc sociálně slabým rodinám s dětmi
- Pomoc rodičům samoživitelům
- Pomoc osobám bez přístřeší
- Pořízení zdravotních a kompenzačních pomůcek
- Rozvoj sociálních služeb včetně provozu Víceúčelového komunitního centra v Uh. Brodě

Další informace o výsledcích Tříkrálové sbírky zde:

<https://www.trikralovasbirka.cz/vysledky/>

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising, Charita Uherský Brod

PS Korytná: Boj s covidem i oslava narozenin

Odolávali jsme dlouho. Ale ani Pečovatelské službě Korytná se nákaza koronavirem nevyhnula. Celý leden jsme si v domě s pečovatelskou službou místo běžného pracovního oděvu navlékali jednorázové obleky a musíme říct, že jsme si je vůbec neoblíbili. Naštěstí klienti, u kterých byla nákaza potvrzena, měli lehký průběh nemoci, a tato první zkušenost je za námi. Teď už naše tváře klienti zase poznávají.

Zároveň jsme v průběhu ledna oslavili kulaté narozeniny klientky. Paní Pavle Horákové kytičku přinesl i starosta obce pan Josef Klon. Radost jí udělalo také nové povlečení. Na pořádnou oslavu ve společnosti všech obyvatel domu s pečovatelskou službou si však paní Horáková ještě musí počkat. Doufáme, že jí jarní měsíce dovolí na zahradě dodatečně oslavu zrealizovat.

Mgr. Jitka Chvilová,
vedoucí PS Korytná

Brodská Charita získala jako jediná neziskovka v ČR značku „CZECH MADE“

Uherskobrodské Charitě byla v těchto dnech udělena prestižní značka kvality, Czech Made. „Získali jsme toto ocenění jako první nezisková organizace v ČR a současně jako první poskytovatel sociálních služeb v ČR. Celý proces hodnocení byl velmi nároč-

ný a měl několik etap, až po návštěvu hodnotitelů v naší Charitě a v některých službách. Musím říci, že hodnotitelé byli velmi nároční, museli jsme předložit obrovské množství dokladů, podkladů, dokumentů, směrnic, hodnocení Charity ze strany klientů,

hodnocení Charity ze strany zaměstnanců, všechno jsme museli doložit a obhájit," poznamenal ředitel Charity Uherský Brod Petr Houšť a dodal, že pevně věří, že jeho organizaci tato značka kvality pomůže při dalším budování pozitivního povědomí o Charitě a práci jejích pracovníků. „Doufám také, že nám značka kvality CZECH MADE pomůže i při získávání nových donátorů, což zejména v současné době, ale i směrem do budoucna, může být dost zásadní. Ale nejen při získávání nových, ale důležité je si udržet přízeň stávajících podporovatelů, včetně různých nadací a nadačních fondů. Přál bych si, aby i široká veřejnost dokázala docenit tento úspěch a byla nám nakloněna při našich různých kampaních, sbírkách a benefičních akcích. A v neposlední řadě to může posílit sebevědomí našich pracovníků, kteří by zase mohli být ještě o něco pyšnější na to, že pracují v Charitě," řekl Petr Houšť. Udělení značky předcházely podrobná hodnocení všech služeb Charity ze strany zástupců značky. „Pracovníci Charity, se kterými jsme jednali během celého procesu hodnocení, projevíli excelentní pečlivost, nadprůměrně dobré zpracování dokumentů a výbornou komunikaci. Sebehodnocení bylo velmi obsáhlé a detailní. K sebehodnotící zprávě jsme obdrželi celou řadu organizačních dokumentů dokazujících vysokou úroveň managementu kvality. Hodnocení zákaznické spokojenosti dosvědčilo informace sdělené v sebehodnotící zprávě, jelikož výsledky se pohybovaly kolem 99 %. Výsledky jsou excelentní a značka CZECH MADE může být Charitě Uherský Brod zcela oprávněně udělena," píše se v hodnotící zprávě České společnosti pro jakost.

Co je značka CZECH MADE?

Značka CZECH MADE je značkou kvality s nejdelší tradicí v České republice, vznikla s cílem usnadnit spotřebitelům orientaci v dostupných výrobcích a službách na českém trhu. Po-

skytuje spotřebiteli jednoduchý návod, jak vybrat s minimálním rizikem kvalitní výrobek nebo službu.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Klienti charitního domu Slavkov dostali nová lůžka

Na leden 2021 byla v Charitním domě Slavkov naplánovaná VELKÁ AKCE – Výměna 7 lůžek a 9 matrací našim klientům. Vše bylo skvěle naplánováno, za přítomnosti většiny pracovníků charitního domu, 4 mužských pomocníků z Charity Uherského Brodu a vedoucí pečovatelské služby Uh. Brod.

Výměna probíhala rychle, v klidu a dobré náladě.

Sestavení lůžka na příslušném pokoji, zapojení hydrauliky, výměna, desinfekce a povlečení matrace. Nakonec uložení klienta do nového lůžka.

Radost a velká spokojenost klientů byla odměnou pro všechny, kteří se na výměně podíleli.

Velké díky patří sponzorům za tento dar, většina našich klientů v lůžku stráví zbytek svého života, proto je pro ně pohodlí a funkčnost lůžka nesmírně důležitá.

Díky patří rovněž panu starostovi Liboru Švardalovi a pracovníkům Obecního úřadu Slavkov za odvoz již nefunkčních lůžek a matrací na sběrný dvůr.

Jaroslava Guričová,
vedoucí CHD sv. Petra a Pavla Slavkov

Boty od firmy Baťa poslouží potřebným

Charita Uherský Brod děkuje firmě Baťa za sponzorský dar v podobě 120 párů obuvi. Tato obuv bude rozdána potřebným, zejména matkám s dětmi v Azylovém domě pro matky s dětmi v tísní a dalším potřebným klientům z ORP Uherský Brod. Firmě Baťa za její velkorysost velmi děkujeme.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Očkování proti covid-19 v Horním Němčí zahájeno!

Během prvního dne byli naočkováni 4 obyvatelé Charitního domu sv. Václava v Horním Němčí, další očkovací termín proběhne zhruba za měsíc. Personál Pečovatelské služby Horní Němčí se podílel na organizaci a zajištění bezproblémového průběhu očkování, pracovníce byly zároveň zapojeny i za účelem poskytnutí aktuálních zdravotních informací o klientech. V charitním domě najednou propukla radostná euforie, ale to jen do doby, než se zjistilo, že pracovníci této služby nárok na očkování nemají! Tímto děkujeme očkovacímu týmu Nemocnice Uherské Hradiště za to, že se obyvatelé charitního domu postupně vrací k normálnímu životu a držíme palce klientům v terénu!

Mgr. Jana Mackovičová,
sociální pracovníce

Poděkování společnosti Orkla Foods

Charita Uherský Brod děkuje firmě Orkla Foods Česko a Slovensko za sponzorský dar v podobě vitamínů a potravinových doplňků. Tyto produkty poskytneme našim klientům i dalším potřebným lidem v regionu. Vitamínové výrobky jsou zvláště v této době vyhledávaným zbožím. Firmě Orkla Foods tímto ještě jednou srdečně děkujeme za jejich vstřícnost a opakovanou pomoc klientům naší Charity.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Charita Valašské Meziříčí

Charita má tři nová auta

V minulém vydání Informací jsem psala o získání sociálního automobilu pro naše terénní služby. Na konci minulého měsíce ředitel Charity Valašské Meziříčí Ing. Jiří Gavenda spolu s kolegyněmi z Osobní asistence převzali tři nová auta SUZUKI Ignis.

Tato auta jsme pořídili díky finanční podpoře Integrovaného regionálního operačního programu, specifický cíl 2. 1. Zvýšení kvality a dostupnosti služeb vedoucích k sociální inkluzi, název

projektu Zkvalitnění terénních služeb Charity Valašské Meziříčí II, registrační číslo CZ.06.2.56/0.0/0.0/18_103/0010510. Zbylou částku jsme uhradili z finančních zdrojů Charity Valašské Meziříčí.

Bez bezpečných aut se naše služby neobejdou. Každodenní používání se brzy „podepíše“ na jejich technickém stavu. Jednou z priorit terénních služeb je dostupnost všem klientům. Pracovnice služeb nejezdí pouze po „rovných“ cestách, službu je potřeba po-

skytnout i lidem na samotách, mnohdy v nepřístupném terénu a za každého počasí. Proto je nezbytné, aby auta byla bezpečná a měla vyhovující vybavení, bez kterého by poskytování služeb bylo velmi obtížné. Nejenže by bylo problematické především v zimním období dojet ke klientům v odlehlých částech regionu, ale také častá poruchovost by představovala velkou překážku v kvalitním a hlavně spolehlivém poskytování služby. Obměnou a doplněním vozového parku předcházíme právě tomuto riziku.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

Proč jsem se stala dobrovolníkem? Na otázky odpovídá Pavlína Valová, dlouholetá dobrovolnice Denního stacionáře Radost

1. Co vás přivedlo k dobrovolnické činnosti?

Oba mí rodiče pracovali většinu svého života v sociální oblasti. Otec byl několik let vedoucím vychovatelem v ÚSP Zašová a matka zastávala funkci vedoucí místní pečovatelské služby. V roce 1995 založili spolu s dalšími rodiči tělesně a mentálně znevýhodněných dětí Sdružení Kamarád (dnes Kamarád Rožnov o.p.s.). Zde jsem 14 let pracovala jako administrativní pracovnice.

V životě nastává čas od času období, kdy člověk bilancuje a uvědomuje si potřebu změny. Práce z domova má své výhody, ale o kontakt s lidmi jste ochuzení. Měla jsem a stále mám potřebu být prospěšná v činnostech, které mi můj tělesný handicap dovozuje zvládat. I proto jsem oslovila pí. Zlatuši Lušovskou, zda bych mohla třikrát do týdne docházet do Stacionáře Radost.

Původním záměrem byla případná výpomoc s administrativou. Ale ukázalo se, že tato práce je plně pokryta šikovnými zaměstnanci, kteří v ní již mají svůj zaběhlý systém.

Tak se stalo, že jsem napevno zakotvila v kolektivu uživatelů a pracovníků Denního stacionáře Radost. Mimo jiné jsou cílovou skupinou také lidé s Alzheimerovou chorobou, s níž mám bohužel osobní zkušenost, neboť postihla našeho souseda a blízkého přítele rodiny v jedné osobě.

2. Co mi přináší dobrovolnictví

V dobrovolnictví spatřuji smysluplnost. Uvědomění si, že slovo „pomoc“ v sobě zahrnuje řadu různých forem. Na samém začátku byl jeden člověk po mrtvičce, kterému jsem chodila půjčovat knihy do knihovny, nebo jsem sledovala televizní noviny, a další den referovala, co nového se událo doma i ve světě. Pomáhala jsem rozluštit roztržené písmo, aby z něj mohl vzniknout nákupní seznam pro holky z pečovatelské služby. Velmi ráda se zaposloučám do vyprávění, jak skromně a pospolitě naše babičky a dědečci dříve žili. Svět nebyl zahlcen technickými vymoženostmi a lidé se nikam nehnali. Dobrovolnictví je o trpělivosti, když už lidská paměť a myšlení neslouží, jak má. Hraní společenských her, to je zaručená zábava, která nezná věkovou hranici. Člověk

by se měl každý den zasmát, zazpívat si. Těšit se na známé tváře. Dobrovolnictví je pro mě svým způsobem i o výzvách, kterých jsem za ony čtyři roky v Radosti absolvovala nemnoho, ale věřte, že nepatří k oblíbeným, pokud je provází stres a jsou spojeny s vystupováním na veřejnosti. Dobrovolnictví je také o smutku, provází ztrátu každého jednoho, s nímž jste v Radosti prožili svůj čas.

3. Proč právě Charita

Volba byla jednoznačná. Věděla jsem, že nejdu do zcela neznámého prostředí. I když z dob před sloučením pečovatelské služby s Charitou už tam téměř nikdo nepracuje. S ohledem na svůj tělesný handicap si rovněž uvědomuji, že nastane doba, kdy i já budu služby Charity sama využívat a v určitém smyslu je to výhoda, když získáte přehled o fungování jednotlivých služeb.

Během čtyř let jsem se s kolektivem zaměstnanců Denního stacionáře Radost doslova sžila. U srdce mě hřeje vědomí, že vaše případná nepřítomnost se toleruje, ale nesmí být příliš dlouhá, protože vám pak všichni dají milým způsobem znát, že jim chybíte. Jak se říká: „Ocitla jsem se ve správný čas na správném místě!“

Dobrovolnice Pavlínka očima vedoucí Denního stacionáře Radost

Pavlínku znám od jejího útlého dětství. Naše rodiny bydlí ve stejné části města, dokonce nedaleko od sebe, jak se říká, skoro „za rohem“. Vlastně jsme vyrůstaly prakticky v sousedství, i když to bylo v jiné „partě“, kde malé skupinky tvořily většinou jen děti ze stejné ulice. Její maminka Věrka pracovala jako zdravotní sestra, později jako vedoucí Státní pečovatelské služby v Rožnově p. R.

S tatínkem Josefem, který před lety pracoval jako ředitel Domova pro zdravotně postižené ÚSP Zašová, založili v Rožnově novodobou a do té doby nevídanou sociální službu pro mladé lidi se zdravotním postižením, s názvem Domov Kamarád.

Pavlínka se narodila jako druhé ze tří dětí a na svět si přinesla dosti závažné tělesné postižení, které jí téměř znemožnilo se sa-

mostatně pohybovat. Nicméně byla bystré, inteligentní a citově založené děvče.

Pamatuji si ji ještě jako malé děvčátko předškolního věku, jak urputně zápasí se svým osudem... Kolem jejich domu jsem chodila na návštěvu k babičce a dědečkovi. A nesčetněkrát jsem viděla malou Pavlínu (tehdy jsem o ní ještě nic moc nevěděla) zavěšenou za madla kočárku, kterému se tehdy říkalo lidově „gol-fáče“, jak měla na stupačkách položený veliký a těžký kus klády, aby se kočárek nepřevážil, a zarputile chodila po ulici sem a tam, aby přinutila svoje nožky pracovat...

Pak Pavlínka vyrostla, absolvovala základní školu, pak i střední – odmaturovala v Rožnově, tehdy na Rodinné škole, zřízené při rožnovské „zemědělce“, spolu s ostatními studenty, a když rodiče přemýšleli, co s chytrou dcerkou bude dál, založili Domov Kamarád, na který tatínek sehnal nemalou finanční částku a našel i budovu, ve které se mohla služba rozběhnout.

Tam Pavla dál poznávala svět, a co jí rodiče nestačili předat doma, postupně získávala tam. Přestala se bát žít normálním životem, chodit na koncerty, do divadla, milovat knihy a taky se pokoušet psát poezii... Díky tomu se takzvaně katapultovala do běžného okolí a do běžného života. Tam jsem se s ní během své praxe také potkala a konečně jsme se poznaly i osobně.

Když už jí byl po čase i Kamarád těsný, rozhlédla se kolem a přišla do Charity, kam se přihlásila jako dobrovolník. A tak jsme

získali bezva kamarádku, prima kolegyni a velkou pomocnici, která nás inspiruje svým postojem k životu. Přirozeným způsobem si našla cestu k našim klientům, se kterými si povídá, hraje společenské hry, zpívá nebo jen tak s nimi je... A naši klienti zase s obdivem pozorují, jak se staví k životu a jak dokáže překonávat překážky.

Taky nám občas pomáhá s drobnými rutinními administrativními věcmi, které nás tím pádem tak moc nezatěžují a neubírají nám tolik potřebný a vzácný čas. Neomezila se jen na denní stacionář, ale podle možností vypomáhala i v ostatních rožnovských službách.

Zanedlouho pak napevno zakotvila v naší Radosti. A když už delší dobu nemůže kvůli kovidové situaci jezdit do stacionáře za námi, přišly spolu s paní Nadou z Adry s úžasnou myšlenkou... V rámci „dobrovolnictví na dálku“ je s námi v kontaktu kromě využívání moderních prostředků také pravidelným psaním krásných dopisů, takřkajíc „od srdce“, posíláním kreativních koláží, rébusů, hádanek a kvízů, kterými se potěšíme, luštěním se potrápíme, nad její kreativitou se obdivem netajíme, a troufám si říct, že je tak naše vzájemné „soužití“ všestranně prospěšné a obohacující.

Zlatka Lušovská,
Charita Valašské Meziříčí

Mrazy služby pro lidi bez domova nepřekvapily

V minulých dnech nebyly zrovna ideální podmínky pro život na ulici. Teploty klesaly hluboko pod bod mrazu, čerstvý vítr a sníh je ještě pocitově snižoval. Na všechny tyto rozmary počasí jsou naše služby pro lidi bez domova připraveny.

Utlučením provozů a zavřením různých subjektů v důsledku epidemie došlo k nárůstu počtu osob, které byly nuceny opustit jak ubytovny, tak práci. Tito lidé zůstali bez střechy nad hlavou a pouze jedinci byli schopni situaci vyřešit za pomoci přátel a rodiny. Ostatní propadli sítím a někteří z nich se obrátili na sociální služby, které jim pomůžou překonat aktuálně nepříznivou situaci. Tím došlo k nárůstu klientů Denního centra, kteří potřebují podporu v několika oblastech současně. Jejich situaci jim v posledních dnech ztěžuje velká zima, která nejenže omezuje možnosti práce venku, ale především ohrožuje na životě ty, kteří situaci řeší alkoholem a nejsou schopni se uchýlit do tepla. „Denní centrum již pátý měsíc funguje v režimu, který kopíruje stav v naší zemi. Vyhlášením mimořádných opatření se rozšířila naše provozní doba od půl osmé do půl šesté večer, což reálně znamená každodenní prodloužení o tři hodiny. Aktuální situace, ve které se nachází naše společnost, je obtížná v několika ohledech pro všechny a naše klienty nevyjímaje,“ uvedla vedoucí Denního centra Michaela Wawreczková

Vzájemnou spoluprací s dalšími službami pro lidi bez domova se nyní snaží minimalizovat především omrznutí, resp. úmrtí venku. Terénní služba klienty vyhledává a motivuje je k návštěvě denního centra, Noclehárna pak klientům nabízí střechu nad hlavou i přes noc.

„Při kontaktování v terénu klientům opakovaně doporučujeme využít naše návazné služby - Denní centrum a Noclehnárnu, kde můžou v teple přečkat mrazivé dny a noci. Přesto jsme u dvou klientů museli řešit vážné zdravotní problémy (omrzliny). Důležitý faktor, který tady sehrál velkou roli, byla nadměrná konzumace alkoholu. Jeden z těchto případů skončil hospitalizací klienta ve valašskomeziříčské nemocnici. Druhého klienta doprovázíme na chirurgickou ambulanci k lékaři na pravidelné převazy,“ uvedl vedoucí Terénní služby

Jaroslav Došek. Noclehárna v těchto mrazivých dnech zaznamenala větší zájem lidí z ulice o přečkání mrazů v teple.

„Pokud jsou už všechny postele obsazené, bereme lidi alespoň na židle, aby mohli noc strávit v teple. Na noclehnárnu je tolerance alkoholu 0,8 promile. Pokud klient nadýchá více, přesto má možnost strávit noc na židli, venku ho nenecháme. Toto opatření je mimořádné a po skončení mrazů se opět vrátíme k respektování alkoholové tolerance,“ uvedl Pavel Březovják, vedoucí Noclehnárny, na které je v zimním období kapacita 20 lůžek u mužů a 5 lůžek u žen. „V měsíci únoru jsme zatím poskytli 27 „horkých židlí“, dodal Pavel Březovják.

Pracovníci služeb pro lidi bez domova se vzájemnou spoluprací snaží co nejefektivněji zmapovat potřeby klientů, nabídnout řešení a podporu v konkrétních oblastech. V tomto období se jedná především o možnost být v teple, o výměnu, resp. doplnění oblečení, nabídku teplé stravy a spolupráci s úřady při řešení konkrétní zakázky klientů.

Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková

Charita Vsetín

Sovy pro Sideru

V duchu hesla – „Kdo je připraven, není překvapen!“ se uživatelé Denního stacionáře Magnolia s nadšením pustili do spolupráce s Mimoškolní přípravou Sidera, která je také jednou ze služeb Charity Vsetín, kdy se jedná o tzv. doplňkovou pedagogickou službu. Pandemická situace se v současné době dotýká všech oblastí našich životů. Nejinak tomu je i u Mimoškolní přípravy Sidera, která je v současné době stejně jako ostatní školní i mimoškolní zařízení, z rozhodnutí vlády uzavřena. Pracovníci SIDERY přesto nezhaltují a čile se připravují na návrat dětí zpět do učeben. O spolupráci požádali i klienty Stacionáře Magnolia, kteří na žádost pracovníků začali pro děti ze SIDERY vyrábět drobné odměny, kterými následně pedagogové ocení snahu a píli svých malých svěřenců.

Sovu – symbol moudrosti - dokázaly šikovné prsty uživatelky Magnolie vytvořit z vlny během několika odpoledních chvil. Netrvalo proto dlouho a ve stacionáři se slétlo celé soví hejno, které už netrpělivě čeká, až se stane odměnou pro pilné školáčky. Věříme, že malým studentům přinesou sovičky stejnou radost a potěšení, s jakým je pro ně ve stacionáři vyráběli!

*Za stacionář Magnolia
Bc. Jarmila Hyžáková*

Charita Zlín

Terénní zdravotní sestry jsou pro pacienty jistotou. Nejinak je tomu v době pandemie

Asi nikoho by nenapadlo, že dojde na roční 'výročí' společného života s nemocí COVID-19, a to po celém světě. Místo radostí z úplně obyčejných maličkostí je tu obava, nemalý strach, zmatek, často i apatie. A velká nejistota. Pro zmírnění všech těchto stavů dělají u svých pacientů maximum terénní zdravotní sestry - maminky, babičky, dcery, tety - Charitní ošetrovatelské služby Zlín. Jsou tak pro mnohé jistotou, že o jejich zdraví je postaráno i v domácím prostředí a není nezbytně nutnou jejich hospitalizace.

Mezi nejčastější prováděné úkony, indikované lékařem, patří kontroly fyziologických funkcí, převazy a odběry krve u více než stovky pacientů na Zlínsku. K běžné výbavě v současné době patří vedle respirátorů a rukavic štíty, pláště. A obezřetnost. „Stává se, že ráno zazvoní telefon a dovídáme se, že v domácnosti je diagnostikován Covid-19, byť bez příznaků. V ideálním případě takového pacienta zdravotní sestra zařadí na poslední místo ve svém pracovním plánu, aby po domácnosti s nákazou již ne navštívila další pacienty, ale sprchu,“ uvádí s úsměvem vedoucí služby Mgr. Soňa Jarošová. Samozřejmostí je výměna oděvů a likvidace použitých ochranných pomůcek. „Zatím se nám tento způsob ochrany nás samotných i pacientů vyplácí, ale nechci nic zakřiknout,“ doplňuje vedoucí. Zároveň neskrývá potěšení, že pacienti většinou projevují pochopení a i rodiny jsou vstřícné a spolupracují.

Že současná pandemická situace tedy ovlivňuje také práci terénních zdravotních sester, není překvapující. Říkají ale, že prvotní nervozita už je za nimi. Dříve výjimečné postupy, které jsou dnes rutinní, si již zažily, a tak ani stres už není zdaleka tak silný, jako před rokem. Ale to neznamená, že na ně nekončí dění kolem nedopadá. „Pracovní vypětí ale není ani tak psychicky zatěžující, jako nekompromisní omezení pohybu. A tak pokud to jde, relaxujeme v okolní přírodě. To je pro nás vzpruha,“ shodují se zlínské charitní sestřičky. Je tu ale ještě něco, co je povzbudí, dodá ener-

gii. Radost v očích pacientů, poděkování rodin. A když si ležící pacient postesčne, že pro sestřičku nemá ve sváteční den, jako je ten dnešní (pozn. 8. březen, Mezinárodní den žen) kytíčku, ale jen slova, to je moment, který zůstane v srdci.

Zkřížily vám cestu zdravotní nesnáze, či zdravotní stav osoby vám blízké, vyžaduje odbornou péči i po hospitalizaci? Nebo se někdo ve vašem okolí ocitl v terminálním stadiu léčby a vyžaduje domácí hospicovou péči? Obraťte se s důvěrou na Charitní ošetrovatelskou službu Zlín, která podává ruku těm, kteří její pomoc potřebují.

Charitní ošetrovatelská služba Zlín, domácí péče, umožňuje klientům, včetně pacientů v terminálním stadiu léčby, žít doma ve svém přirozeném prostředí a zachovat si tak křehkou síť emocionálních a sociálních vazeb na své okolí.

Území poskytování zdravotní péče: město Zlín vč. místních částí Kostelec, Štípa, Klečůvka, Lůžkovice, Příluky, Jaroslavice, Kudlov, Malenovice, Mladcová, Prštné, Louky a Veliková, město Fryšták a jeho místní části Dolní a Horní Ves, Vítová a obce (do 10 km) Bohuslavice u Zlína, Březnice, Fryšták, Hvozdná, Lída,

Lukov, Lukoveček, Ostrata, Tečovice, Veselá, Želechovice nad Dřevnicí.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

V pečovatelské službě už ji nepotkáte. Paní Anna si chce novou životní roli užívat naplno

„Poctivá při práci, taková ta stará škola, v tom nejlepším slova smyslu. Obětavá. Skvělá. Bezva baba.“ Tak vnímají děvčata z přímé péče svoji kolegyni, paní Annu. Ta byla téměř tři desetiletí skromným, ale významným článkem pečovatelského týmu. Od půlky března se bude více věnovat sobě, rodině, zahrádce. „A budu si to užívat,“ říká.

Paní Anna Plšková takzvaně přičichla k pomáhající profesi, když jí bylo něco málo přes třicet let. Bylo to v tehdejší Okresní ústavu sociálních služeb. Ten v roce 2006 převzala Charita Zlín, čímž se znatelně rozrostla stávající pečovatelská služba. A tak se stala terénní ‘charitačkou’ i paní Anna. O dva roky později přerušila její profesní dráhu vážná nemoc, která jí znemožnila vykonávat práci, kterou měla velmi ráda. I přesto, že ji několikaletá léčba vysílila, byla její chuť pomáhat druhým tak silná, že se do Charitní pečovatelské služby Zlín, která rozhodně není lehká fyzicky ani psychicky, vrátila.

„Aničku jsem poznala před pěti lety při svém nástupu do pečovatelské služby. Zaujala mne svou skromností a láskou k uživatelům. Její výkony byly vyrovnané, bylo na ni spolehnouti. Byla obětavá a vstřícná k uživatelům. Byla dobrou kolegyní a oporou týmu. Uživatelé ji měli rádi nejen pro její práci, pro radost, kterou rozdávala, ale i pro životní nadhled a porozumění. Mnozí uživatelé by chtěli na péči pouze ji nebo její sestru - dvojčce,“ uvádí vedoucí sociální služby Zdeňka Vlčková. Skutečnost, že jde o kolegyni přímo ‘andělskou’, potvrzuje ocenění, jehož držitelkou paní Anna je, spolu se svojí o pár minut starší sestrou Alenou. Zlínský anděl. Tak statutární město Zlín pojmenovalo poděkování, které udělovalo poprvé v roce 2016

osobnostem z řad poskytovatelů sociálních služeb a organizací podílejících se na pomoci a podpoře potřebným.

Díky pandemické situaci, kdy pracovní týmy jsou rozděleny, se za všechny rozloučila vedoucí služby: „Vážená kolegyně, paní Aničko, děkuji za sebe, kolektiv i vděčné uživatele za Vámi odvedenou práci. Přeji do další životní etapy Boží požehnání a radost z každého dne.“

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Zprávy od nás - Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín

Jak je vidno, věnujeme se různým tématům. A tak jsme zařadili ‘motoristické okénko’ - vyprávění o velké soutěži Barum Rallye nad Knihou 50 let příběhů Barum Czech Rallye, vydanou k letošnímu výročí. A protože ‘Barumka’ patří ke Zlínu, vzpomínali velmi živě nejen muži, ale také mnohé uživatelky. Některé totiž vykonávaly službu kontroly trati, u časovek nebo

službu zdravotnickou. Při té příležitosti jsme se seznámili i s knihou o Jiřím Sedlářovi, motoristickém jezdci, rodákovi z Kašavy, který tragicky zahynul při tréninku.

**Michaela Blahová,
vedoucí služby**

HUMANITÁRNÍ POMOC

Haiti má dva prezidenty, v zemi pokračují demonstrace

Haiti – Haiti zažívá neobvyklou situaci, má dva prezidenty. Opozice využila mezery v zákoně a označila svého lídra a soudce Nejvyššího soudu, Josepha Mécène Jean-Louise, za prozatímního vůdce země. Dosavadní prezident, Jovenel Moïse, postoj opozice odmítá a považuje Jean-Louise za vlastizrádce. Konflikt zájmů doprovázejí napříč Haiti také protesty a násilné

a ozbrojené demonstrace. Škola v Gonaïves, se kterou spolupracuje Arcidiecézní charita Olomouc, z bezpečnostních důvodů dočasně přerušila svůj provoz, jde však pouze o preventivní opatření.

Každodenní boje na ulicích, demonstrace a ozbrojené protesty probíhají nejen v hlavním městě Haiti, Port au Prince, ale také

v jiných částech země. Výjimkou není ani město Gonaïves, ve kterém se nachází Centrum Sv. Josefa, které podporuje Arcidiecézní charita Olomouc. Přestože areál centra není přímo zasažen probíhajícími protesty a demonstracemi, z preventivních důvodů došlo k dočasnému uzavření střediska a přerušování výuky, která na místě probíhá. „Děti, které k nám chodí, pocházejí z různých částí města. Pohyb po městě je teď však hodně nebezpečný, proto jsme se rozhodli dočasně přerušit výuku do doby, než se situace trochu uklidní,“ přibližuje situaci Margaret Michael, vedoucí Centra Sv. Josefa.

Důvodem konfliktů je aktuální patová situace, doprovázející „výměnu“ prezidentů na Haiti. Dosavadní haitský prezident Jovenel Moïse nastoupil do funkce v roce 2017. Během své vlády byl však značně kritizován, a to především kvůli korupci nebo násilnému potlačování protestů haitských občanů. Jak se ale mohlo stát, že se do čela státu dostali dva muži současně?

Trnitá cesta Moïse vedoucí k roli vůdce země

Zvolení prezidenta Moïse do pozice hlavy státu doprovázelo značné množství kontroverze. Prezidentské volby se v zemi konaly již v říjnu roku 2015. Moïse tehdy v prvním kole voleb zvítězil nad svým protikandidátem. Povolební průzkum veřejného mínění však ukázal, že Moïse získal velmi nízký počet hlasů a mnoho pozorovatelů označilo výsledky za ovlivněné. Tato skutečnost zvedla vlnu nevole a tisíce obyvatel vyšly do ulic v násilných protestech. Čtyři měsíce po volbách, v úno-

ru roku 2016 skončilo funkční období dosavadního prezidenta Martellyho a aby Haiti nebylo bez vůdce, byl na post prozatímní hlavy státu na začátku roku ustanoven haitský politik a daňový expert Jocelerme Privert.

Je listopad 2016, funkci prozatímního prezidenta zastává Jocelerme Privert a na Haiti se konají další volby. Je to již devět měsíců, co úřad opustil poslední vládou řádně zvolený vůdce země Martelly. Situace z předchozího roku je již uzavřena a Moïse kandiduje v posledním kole prezidentských voleb. Stejně jako předchozí rok, i tento rok získává největší počet hlasů, a oficiálně se tak stává haitským prezidentem. Prísahu však skládá až v únoru 2017.

Dva prezidenti: Martellyho odchod z funkce jako příležitost pro opozici

Bývalý prezident Haiti, Michel Martelly, odešel z postu hlavy státu po uplynutí standardního pětiletého funkčního období 7. února 2016. O rok později, v únoru 2017, nastupuje do funkce prezidenta země Jovenel Moïse.

Nyní, v roce 2021, jsou města napříč Haiti opět plná protestujících, když Moïse odvolává na začátku února tři soudce Nejvyššího soudu. Ve stejný den rezonují hlavním městem ozbrojené demonstrace a požadavek na odvolání prezidenta Moïse. O den později haitská opozice tvrdí, že pětileté funkční období pana Moïse mělo skončit 7. února 2021, pět let ode dne, kdy odstoupil jeho předchůdce Michel Martelly. Nechtějí jen jeho odstou-

pení, ale také rovnou volí nového čelního představitele země, Josepha Mécène Jean-Louise. Moïse odmítá postoj opozice a odvolává se na skutečnost, že přísahu při vstupu do funkce složil až 7. února 2017. Podle zákona by měl, podle svých slov, úřad opustit po pěti letech, tedy v únoru roku 2022.

Nejasný vývoj do budoucna

Kvůli mezeře v zákoně jsou zatím oba prezidenti na postu hlavy státu právoplatně. Nicméně, stejně jako již mnohokrát v historii země, i tentokrát je vývoj aktuálního dění na Haiti do budoucna nejasný. Současná situace a vztahy mezi Moïsem a opozicí nejsou dlouhodobě udržitelné.

„My, pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc, jsme v myšlenkách s našimi haitskými partnery a doufáme, že se situace rychle a pokud možno co nejklidněji vyřeší. Centrum Sv. Josefa muselo kvůli konfliktům preventivně přerušit provoz a my doufáme, že k tomu nebudou muset přistoupit i naše další dvě spřátelená střediska v Baie de Henne a Roche au Bateau,“ uvedla Lada Matyášová, koordinátorka projektů na Haiti.

Kateřina Biolková,
Arcidiecézní charita Olomouc

Dětský domov v Bortnykách

Arcidiecézní charita Olomouc již od roku 2005 pomáhá opuštěným dětem a sociálně slabým rodinám na Ukrajině. Jedním z míst, kam směřuje tato pomoc, je Dětský domov v Bortnykách. Právě o tomto náhradním domově pro chlapce, kteří přišli o rodinu, byl Ukrajinskou televizí natočen dokumentární film, který TV Noe odvysílala 20. února 2021.

„Nedokážu si představit lepší Vánoce než v Bortnykách. Je to pro mě opravdový domov. Byl jsem zde vychován s láskou a disciplínou a naučil jsem se respektovat, mít rád a podporovat,“ říká jeden z úspěšných mladých mužů, kteří v tomto unikátním dětském domově vyrostli a poskytli o něm svědec-

tví Ukrajinské televizi. Stojí za to tento zajímavý dokument shlédnout a přesvědčit se, že takováto pomoc má opravdu smysl. Je důkazem, že správně cílená pomoc u dětí vybuduje motivaci poslat dobro dál a vrátit to, co sami dostali.

Dokument je možno shlédnout prostřednictvím YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=ghWsCzZ3TgU>

Děkujeme TV Noe za zpřístupnění tohoto dokumentu českým divákům.

Dagmar Jurčíková,
ACHO

